

Eu am hotărât ca glasul meu să se audă în cer!

- interviu cu *Rodica Bercean*

Te-ai gândit vreodată să hotărăști ca glasul tău să se audă în cer? Rodica Bercean pur și simplu a hotărât într-o zi acest lucru. Chiar dacă mama și frații ei mergeau la o biserică baptistă, timp de treizeci de ani tatăl Rodicăi Bercean a fost prieten cu alcoolul. Astfel încât Rodica nu o dată a sărit pe geam ca să scape de scandalurile făcute de tatăl ei în familie. Dar a venit un moment când Rodica s-a hotărât să nu mai rămână pasivă.

„Doamne, eu cunosc puterea ta, și-am făcut un legământ pentru viața mea. Fac un nou legământ ca laebeț pentru Vlad. Doamne, îl cer pe Vlad din mâna Ta”

“Mama mea ne-a crescut în biserică. Tatăl meu a crescut și el într-o familie de creștini bapțiști, însă la puțin timp după căsătoria cu mama, și datorită faptului că s-a poticnit în unele lucruri din biserică, tatăl meu n-a mai mers la biserică și s-a cufundat pentru treizeci de ani în beție, în alcool și-n tutun. Și-au fost treizeci de ani grei.”

Erau momente în care seară de seară casa mea aștepta cu groază ca tatăl meu să vină acasă. De fapt nu ne doream să vină. Tatăl meu făcea din orice scandal.

Mi-amintesc cum eu, stând la parter, adesea săream pe geam, mergeam la alți vecini și sunam la poliție, când tatăl meu făcea scandal, beat fiind. Era așa de greu.

„Doamne, cine-o să mai stea între mama și tata? Doamne, cine o va mai proteja pe mama ca să n-o lovească tata? Sau, Doamne, cine va avea grijă de noi?”

Tatăl meu venea tot așa acasă. Dar era ceva ce ne proteja. Niciodată nu putea să se apropie de mama mea. Chiar dacă era în fața ei și era cu mâna ridicată să dea, ceva o proteja, ceva îl oprea.

Mi-amintesc că erau momente în care eu mă interpuneam între mama și tata, și la un moment dat tatăl meu - Dumnezeu îmi dădea așa o putere - nu putea să mai facă nimic. Nu era putere în mine, ci pur și simplu era o Prezență.

Cu toate că tatăl meu mă iubea foarte mult, de multe ori îmi spunea: „Scorpie” sau „Tu scorpie.” Erau niște duhuri peste el.

Glasul meu s-a auzit în cer și Domnul a schimbat viața mea. Apoi, Domnul a zidit pe dărâmăturile din casa mea și dărâmăturile din tata și din frații mei, și din viața mea. El a început să le întărească și să le zidească la loc.

Reporter: Rodica este absolventa a facultății de medicină din Cluj, iar versetul ei preferat din Biblie este **„Cheamă-mă și-ți voi răspunde. Și-ți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse pe care nu le cunoști.”** Rodica, aș vrea să te întreb care este istoria vieții tale?

Rodica Bercean: Am crescut în Biserica Baptistă numărul 1 din Zalău. Am crescut în spiritul bisericii și am hotărât să-l slujesc pe Dumnezeu din toată inima mea pentru că așa vedeam că face mama mea și așa făceau frații mei mai mari. Așa făcea fiecare din cei pe care eu îi întâlneam acolo. Însă la începutul clasei a XII-a am găsit scris în Biblie despre laebeț, care s-a rugat așa: **“Dacă mă vei binecuvânta și-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine...”** și apoi scrie **„Dumnezeu i-a dat ce ceruse.”**

Eram la începutul clasei a XII-a când am hotărât să fac și eu legăminte cu Dumnezeu ca laebeț. Îmi doream mai mult de la viața mea, îmi doream mai mult de la mine în relația cu Dumnezeu. Chiar dacă-mi dădeam toată silința, simțeam că-mi lipsește ceva. Așa cum Pavel mărturisea că vroia să facă binele dar răul stătea legat de el, și eu adesea simțeam cum răul stătea legat de mine. Când am citit despre laebeț am zis: **„Doamne, vreau să intru într-un legământ deosebit cu Tine.”**

Reporter: Ce ne spui tu arată că nu biserica te împlinește, fie aceasta baptistă, penticostală, ortodoxă sau catolică. Nicidecum eticheta vreunei biserici, ci Cristos în noi, așa cum spune tot apostolul Pavel: **„Cristos în voi, nădejdea slavei.”**

Asta-ți lipsea ție de fapt, nu biserica. Biserica, dacă am defini biserica prin zidurile clădirii respective, n-am câștigat absolut nimic. Biserica este în inima noastră și este construită din “pietre vii” - din oameni. {ie

asta îți lipsea.

Rodica Bercean: Așa este. Tot în acea perioadă, Dumnezeu a început să lucreze ceva în special în biserica noastră din Zalău. Deși eram doar în clasa a XII-a, am zis așa: „*Doamne vreau ca nici o zi să nu treacă fără ca o oră să citesc din Biblie și o oră să mă rog.*” Acesta era legământul meu ca al lui Iacob. Membrii bisericii noastre au început să se întâlnească vinerea seara pentru rugăciune. Oamenii se rugau concret și Dumnezeu răspundea concret. Era o mare putere în rugăciune. Nu mai era doar rugăciunea aceea obișnuită, ci era o putere care venea și umplea viețile celor prezenți acolo.

Într-o astfel de seară de rugăciune, după un an în care m-am rugat și am citit din Biblie, am înțeles că Dumnezeu îmi spune: „Am să-ți dau ceva deosebit. Am să răspund la ceea ce îmi ceri.”

Reporter: Cum îți vorbește ție Dumnezeu?

Rodica Bercean: Într-o seară ne-am dus la rugăciune la o familie. Oamenii aceia, împreună cu copiii lor, au început să se roage pentru mine. Când ne-am ridicat de la rugăciune, gazda noastră ne-a spus: „*Rodica, am primit un cuvânt de înștiințare pentru tine din partea lui Dumnezeu. Domnul mi-a spus că te-a văzut pe parcursul acestui an și a văzut sinceritatea din inima ta.*”

I-a mai descoperit Domnul ceva despre două corăbii care erau pline cu cinci oameni în una, cinci în alta. Spunea Domnul: „*Dacă crezi în seara aceasta, pentru că am văzut curăția ta de inimă și sinceritatea ta, dacă Mă crezi pe cuvânt în seara aceasta, nu vei mai merge la fel acasă.*” Eu am înțeles atunci că în acele corăbii eram eu și frații mei. Dar mult timp n-am luat în seamă acel cuvânt, însă auzeam în inima mea: „*Dacă hotărăști și crezi în seara aceasta, vei merge altfel acasă.*”

În acea seară a fost un moment în care într-un mod distinct, într-un mod unic și într-un mod personal am cunoscut botezul cu Duhul Sfânt.

Tot în acea seară am primit și vorbirea în limbi. Era ceva absolut deosebit pentru mine personal. Îmi amintesc că mă rugam cu mintea mea și știam bine ce ceream de la Domnul, însă gura mea deja vorbea altceva.

Vorbeam și mă rugam Domnului în alte limbi, însă eu știam ce mă rog. Nu știu dacă erau limbi omenești sau limbi îngerești. În acea seară a fost un moment deosebit, un moment unic în care eu personal am cunoscut puterea Domnului.

Reporter: Ce-ai simțit atunci? A fost o bucurie deosebită, o bucurie aparte față de tot ce ai întâlnit până atunci? Cum poți să-ți descrii trăirile din momentele respective?

Rodica Bercean: Când am citit despre Iacob și despre legământul lui, am mai citit în Isaia 58 despre postul adevărat. Acolo scrie așa: „*Desleagă lanțurile răutății [...], dă drumul celor asupriți și rupe orice fel de jug; împarte-ți pâinea cu cel flămând și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; [...]. Atunci tu vei chema și Domnul va răspunde, vei striga și El va zice: ‘Iată-mă’.*” Am fost copleșită de aceste cuvinte. Parcă nu le auzisem niciodată, nicăieri. Atunci am hotărât în inima mea să postesc. Posteam luna, miercurea și vinerea, pe tot parcursul acestui an. Posteam cum am înțeles eu: duceam sandwich-ul la școală și-l dădeam altcuiva. Posteam de la șase seara până a doua zi la șase. Oricât eram de obosită fizic, era o putere deosebită în mine.

EU AM HOTĂRÂT CA GLASUL MEU SĂ SE AUDĂ ÎN CER.

De fapt, pe tot parcursul aceluia an, ceva se schimba deja înlăuntrul meu. În timpul în care citeam Biblia, uneori poate doar plângeam, dar înlăuntrul meu ceva se întâmpla. Cred că a fost o pregătire și o apropiere de Domnul.

În seara aceea a fost o bucurie extraordinară, dar o bucurie și-n agonie, pentru că-mi amintesc cum mă rugam înaintea Domnului, și nu mai auzeam pe nimeni, cu toate că toți se rugau foarte tare, eu eram în închinare.

Reporter: Cred că diferența sau ceea ce s-a întâmplat extraordinar în viața ta este următorul lucru: pentru mulți creștini, pentru mulți dintre noi, rugăciunea a devenit și este o datorie de onoare. De asemenea, citirea Bibliei este o datorie de onoare și dacă ne-am propus să citim trei capitole din Biblie pe zi și să ne rugăm un sfert de oră, așa facem. Poate mulți creștini se țin de aceste lucruri care au devenit într-un fel un ritual, dar care sunt golite de bucuria aceasta extraordinară pe care ai simțit-o tu, de această feroare, în proșternarea ta, în închinarea ta înaintea lui Dumnezeu. Cred că aceasta este deosebirea pe care o putem sintetiza. Au fost momente în viața ta când te rugai doar din datorie și citeai Biblia doar din datorie?

Rodica Bercean: Da. Toată viața mea mi-amintesc că-mi făceam program să citesc din Biblie. Este o soră din biserica noastră, o soră deosebită, care ne-a mărturisit că paisprezece ani s-a rugat pentru biserica

noastră. Cu paisprezece ani înainte a trăit și ea ceea ce am trăit și eu: „Doamne, vreau mai mult în rugăciune, vreau să mă apropii de Tine mai mult și să Te cunosc tot mai mult.”

Reporter: Rodica, pur și simplu ne-ai insuflat și nouă bucuria pe care Duhul Sfânt a lăsat-o în viața ta. Aceasta este de fapt dorința Duhului Sfânt: să locuiască în fiecare dintre noi.

Rodica Bercean: Mă rugam în mod special pentru cei din casa mea. Tot în Isaia 58 scria: „**Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte.**” Mă întorceam adesea seara de la rugăciune și spuneam: „Doamne, frații mei au crescut în biserică, cunosc și Biblia, însă nu am siguranță pentru ei” - cum nu avusem înainte pentru mine. Știam că oricând pot să cadă și să nu-și ducă mântuirea până la capăt. Știam că puterea pe care o am acum, prin Domnul, mă poate ajuta să-mi duc mântuirea până la capăt. Am zis: „Doamne, îmi doresc această siguranță și pentru frații mei.” Treptat, Dumnezeu m-a ascultat și l-a schimbat pe Dan, fratele meu cel mai mare, apoi pe soția lui. A urmat un alt frate al meu, Radu. Însă era un lucru extraordinar pe care mi-l doream. Veneam adesea de la rugăciune și treceam pe lângă un local care avea geamuri mari și-l vedeam pe Vlad, fratele meu cel mai mic, acolo. Vlad juca biliard. Un vecin de-al meu mi-a spus: „Rodica, pe tine te-a schimbat Dumnezeu ăsta al tău, i-a schimbat și pe frații tăi mai mari, însă pe Vlad nu-l mai schimbă nimic.”

M-am întărit în lăuntru și-am zis: „Doamne, eu cunosc puterea ta, și-am făcut un legământ pentru viața mea. Fac un nou legământ ca laebeț pentru Vlad. Doamne, îl cer pe Vlad din mâna Ta” – Vlad începea să facă karate, era un copil frumos și deștept, însă nu puneam deloc lucrurile astea la picioarele Domnului, ci le folosea pentru lumea aceasta. Atunci am zis: „Doamne, eu plec la Facultate la Cluj, însă Doamne, rămân în post și-n rugăciune și cer ca Tu să te apropii de Vlad.” Când eram acasă îmi puneam mâinile peste patul lui și ziceam: „Doamne, sfințește locul acesta. Doamne, adu puterea Ta, prin Domnul Isus Cristos aici.” Venea Vlad și adormea și mergeam din nou și-mi puneam mâinile și mă rugam. Când plecam la Cluj ziceam: „Doamne, Tu poți rămâne prin Duhul Sfânt în casa mea.” Nu la mult timp m-a sunat o soră din biserică noastră, care mi-a spus: „Rodica, roagă-te pentru că Vlad ne întreabă unde se face rugăciune. Vlad ne întreabă unde se roagă oamenii pentru că vrea să primească și el ceea ce ai primit tu din partea Domnului.” Fratele meu a trăit și el, bucuria de a fi umplut de Duhul Sfânt. Mergeam de această dată acasă și Vlad îmi spunea unde este rugăciune, Vlad îmi spunea: „Rodica, vreau să-ți spun ce visuri am primit din partea Domnului. Hai să-ți zic ce se întâmplă.”

Eram copleșită că Domnul a dus un al doilea legământ al meu la îndeplinire. Vlad era de această dată ca un viteaz. Știu că o dată spălam haine în baie și-l auzeam pe Vlad cum se roagă în cameră. Am lăsat tot lucrul meu pentru că Duhul Domnului mă copleșea și-am mers și eu la rugăciune. Vlad începea să postească cum auzise el la alți frați. Din trei în trei ore în ziua de post, când cerea ceva de la Domnul se ruga. Domnul a dus acest al doilea legământ al meu la îndeplinire. Mai aveam o dorință extraordinar de mare în viața mea. Am zis: „Doamne, ai făcut lucruri așa de mari. Doamne, Cuvântul Tău capătă viață în viața mea. Doamne, te rog și se întâmplă ceea ce te rog. Mai am o dorință foarte mare.” Era pentru tatăl meu. Mama mea ne-a crescut în biserică. Tatăl meu a crescut și el într-o familie de creștini bapțiști, însă la puțin timp după căsătoria cu mama, și datorită faptului că s-a poticnit în unele lucruri din biserică, tatăl meu n-a mai mers la biserică și s-a cufundat pentru treizeci de ani în beție, în alcool și-n tutun. Și-au fost treizeci de ani grei. Mi-amintesc adesea cum era mama. Mama a rămas credincioasă. Erau momente în care seară de seară casa mea aștepta cu groază ca tatăl meu să vină acasă. De fapt nu ne doream să vină. Tatăl meu făcea din orice scandal. Era așa de greu. Frații mei erau mari, eu eram un pic mai mică însă mi-amintesc groaza pe care o trăiam.

Mi-amintesc cum eu, stând la parter, adesea săream pe geam, mergeam la alți vecini și sunam la poliție, când tatăl meu făcea scandal, beat fiind. Era așa de greu. Mi-amintesc că Dan și Dana, frații mei mai mari, urmau să plece în anul I la Facultate, iar eu mă gândeam: „Doamne, cine-o să mai stea între mama și tata? Doamne, cine o va mai proteja pe mama ca să n-o lovească tata? Sau, Doamne, cine va avea grijă de noi?” Cumva tăria mea era în ei și protecția mea era-n ei că erau mai mari. Însă Dumnezeu a avut El grijă. Lucrurile începeau să se schimbe, însă tatăl meu venea tot așa acasă. Dar era ceva ce ne proteja. Niciodată nu putea să se apropie de mama mea. Chiar dacă era în fața ei și era cu mâna ridicată să dea, ceva o proteja, ceva îl oprea. Mi-amintesc că erau momente în care eu mă interpuneam între mama și tata, și la un moment dat tatăl meu - Dumnezeu îmi dădea așa o putere - nu putea să mai facă nimic. Nu era putere în mine, ci pur și simplu era o Prezență. Cu toate că tatăl meu mă iubea foarte mult, de multe ori îmi spunea: „Scorpie” sau „Tu scorpie.” Erau niște duhuri peste el. Mama mea, dacă seara era obosită și epuizată de la tot scandalul din ziua respectivă, dimineața avea puteri noi. Nu-nțelegeam lucrul acesta. Era din nou veselă. Deși obosită fizic, era veselă și gata să meargă din nou la școală. Ea este învățătoare. Și era gata să se ocupe de noi. Frații mei îi tot spuneau: „Mama, divorțează.” Și mama mea spunea: „Da. Am să divorțez.” Și până dimineața uita tot. Și nu mai spunea nimic de divorț. Am întrebat-o eu pe mama odată: „Mama, spune-

mi de ce nu vrei să divorțezi?” Și mama mi-a spus: „Rodica, eu nu vreau să divorțez pentru că vreau să rămân credincioasă Domnului. Nu vreau să divorțez pentru că eu nu-mi doresc ca atunci când vei veni de la școală, să-l vezi pe tatăl tău pe marginea șanțului. Nu-mi doresc ca atunci când vei fi la școală, oamenii să întrebe ‘Ce fac părinții tăi?’ Și tu să spui: ‘Părinții mei sunt despărțiți.’” Am fost copleșită de credințioșia mamei mele. M-am hotărât înaintea Domnului și-am zis: „Doamne, dac-ai ascultat aceste două legăminte, pentru frații mei, te rog în mod deosebit, primește și mijlocirea mea acum, o nouă mijlocire.” Am observat că puterile mamei mele slăbeau, și ea nu mai putea să creadă că mai sunt șanse pentru tatăl meu, care, după treizeci de ani, era tot mai urât în patima alcoolului. Am zis: „Doamne, plec iarăși la Cluj, însă intru din nou în legământ - încep să mă rog și să postesc pentru tata. Și Doamne, dacă tatăl meu știe mai mult din Biblie decât știu mulți alții, dacă tatăl meu cunoaște Biblia bine și nu ascultă de nimeni, te rog în mod deosebit, du-te noaptea la patul lui Doamne, și dă-i visuri și vedenii tatălui meu.”

Când m-am întors acasă, într-o seară tata mi-a zis: „Eu nu mă duc să dorm pentru că am visuri. Și ce-i mai rău e că se întâmplă ceea ce visez. Uite de șase luni am visuri și se întâmplă ceea ce visez.”

Am înțeles că Dumnezeu m-a ascultat și în acest al treilea legământ. Eram acasă la Zalău, când într-o seară tatăl meu a venit amețit de la alcool, a mers în camera lui Vlad, fratele meu mai mic, și a spus: „Dacă nu vă rugați cu mine în seara asta, eu mor.” În acea seară ne-am rugat într-un mod deosebit. Acea a fost seara în care Dumnezeu s-a apropiat în mod deosebit de tatăl meu. La scurt timp după aceea, tata s-a dus și el la rugăciune în biserică și a mărturisit în fața multor persoane că a fost un fiu risipitor trezeci de ani, dar că s-a întors acasă și că “Domnul i-a pus un inel în mână”. Dumnezeu mi-a spus cândva: **“Cheamă-mă și-ți voi răspunde. Și-ți voi vesti lucruri mari, lucruri ascunse pe care nu le cunoști.”** Domnul mi-a răspuns. Glasul meu s-a auzit în cer și Domnul a schimbat viața mea. Apoi, Domnul a zidit pe dărâmăturile din casa mea și dărâmăturile din tata și din frații mei, și din viața mea. El a început să le întărească și să le zidească la loc.

Reporter: - Există multe concluzii care ar putea fi trase după discuția noastră și după istoria aceasta a umblării tale cu Dumnezeu, a neumblării altora și a umblării tale, dar până la urmă Dumnezeu este cel care întoarce toată casa la El. Dacă ceri cu credință mântuirea celor din casa ta sau a celor dragi ție, Dumnezeu face acest lucru.

Stimați cititori și dragi prieteni dacă doriți schimbare, schimbare adevărată în casele și-n familiile dumneavoastră, puneți-l pe Dumnezeu la încercare într-un mod copilăresc, cu o credință simplă și sinceră, dar care poate într-adevăr să sfărâme toate puterile celui rău, astfel încât întreaga casă să se întoarcă la Dumnezeu.

Interviu realizat de Ioan Ciobotă,
Radio Vocea Evangheliei Timișoara